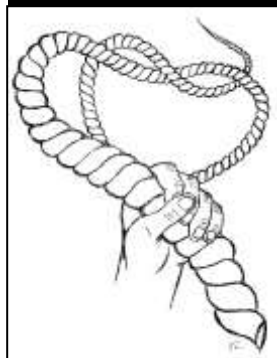

POSTNE DUHOVNE VAJE

2 0 0 4

^vTIŠINA, KI GLASNO GOVORI

**Gradivo za
animatorje**

Gradivo za animatorje
pripravil Marko Košnik s sodelavci
Cerknica, februar 2004

DNEVNI RED

PETEK

- 19.30 – večerja
- 20.15 – predstavitev, film o Mariji
- 23.00 – večerna molitev

SOBOTA

- 07.00 – dobro jutro
- 07.30 – jutranja molitev
- 08.00 – zajtrk
- 09.00 – delo v skupinah
- 11.45 – odmor
- 12.00 – skupna molitev
- 12.30 – kosilo
- 15.00 – pričevanje
- 16.30 – odmor
- 17.00 – delo v skupinah
- 18.30 – večerja
- 20.00 – spokorno bogoslužje
- 22.00 – sv. maša
- 23.00 – veselo druženje
- 24.00 – adoracija
- 1.00 – lahko noč

NEDELJA

- 07.30 – dobro jutro
- 08.00 – zajtrk
- 08.30 – molitev
- 09.00 – delo v skupinah, priprava na sv. mašo
- 10.30 – sv. maša
- 12.30 – kosilo in odhod domov

UVOD

Marija. Tišina, ki glasno govori.

Sveto pismo jo predstavlja ***kot zgled in kot dar***. *Kot zgled*, ker na njej lahko občudujemo vrednote, kot so: poklicanost, odločnost, predanost, zvestoba, čistost, pomoč, vera, zaupanje, *in kot dar*, ker je Marija tiho navzoča v našem življenju, kakor *tišina, ki glasno govori*.

Dragi animator!

Letošnje postne duhovne vaje se vsebinsko navezujejo na Jezusovo mater Marijo. Prav je, da najprej sam pri sebi odkriješ Marijo kot zgled in kot dar. Samo tako boš tudi drugim lahko pričeval in govoril o Mariji. K temu naj ti pomaga naslednje razmišljanje animatorke Sabine:

Marija je zame velik vzor. Vzor v ponižnosti, preprostosti, Veri, Upanju in Ljubezni. S svojim življenjem je popolnoma predana Bogu, Njegovemu velikemu načrtu, ki ga je Bog pripravil zanjo. Odprta je za njegove spodbude, za njegove klice. Odprta je za spodbude Svetega Duha.

Marija je zame vzor kristjana, krščanske žene in krščanske matere. Spoštljivo sprejema svojo ženskost in se je veseli. Njeno življenje je ena sama molitev, njena dejanja odsevajo brezpogojno Ljubezen, njena duša ves čas hrepeni po Bogu, njeno telo je tempelj Svetega Duha in začetek življenja našega Odrešenika. Bog je postal troedini prav z njeno pripravljenostjo, z njeno materinskostjo. Pripravljena je sprejeti to veliko vlogo, odgovornost, ki jo sprejme v popolni ponižnosti in preprostosti.

Marija je temelj Božje družine. Polna miru, ljubezni, spoštovanja in razumevanja gradi družinsko vzdušje, vzgaja; sprejema in daje; posluša in govori, zaupa in veruje. Sočloveka razume v njegovem veselju in stiski, zato se z njim smeji in joče. Svojega edinorojenega sina ne jemlje za svojega, temveč ga je pripravljena deliti z nami vsemi, pripravljena se je ločiti od Njega.

Marija je prispodoba čistosti.

Marija je prispodoba upanja in zaupanja. Nikoli, prav nikoli ne podvomi v Njegovo pomoč, čeprav njeno življenje ni lahko. Vsak Božji klic sprejema s čistim in mirnim srcem.

Kaj bi Božji otroci brez Marije, brez Matere, h kateri se ves čas zatekamo po pomoč, po tolažbo, po nasvet in po varnost.

Namen PDV 2004

Preko stiske in praznine v našem življenju želimo odkriti Marijo kot vzor in kot dar. Marijo želimo zares doživeti kot svojo nebeško Mamo, ki nam pomaga in kaže, kako naj hodimo po Jezusovih stopinjah. Ta namen bomo zasledovali v delu po skupinah, pri molitvah, pričevanjih, spovedi in skupnem veselju.

Gradivo za animatorje in delo po skupinah

Gradivo za animatorje na naslednjih straneh je sad idej in predlogov. Mišljeno je kot pripomoček za delo po skupinah. Delo po skupinah je zahtevno. Na animatorjih je odgovornost, da se za to dobro pripravijo.

PETEK

Uvodni večer

Petkov večer je namenjen predstavitvi programa, spoznavanju udeležencev, ogledu filma o Marijinem življenju in skupni molitvi.

Uvodno spoznavanje

Moja mala zvezda: Na listke vsi udeleženci napišejo svojo dobro lastnost (svojo malo zvezdo), na katero so ponosni. Predstavijo se drug drugemu po imenu in s svojo dobro lastnostjo. Predstavitvev lahko poteka spontano, lahko pa jo izvedemo na način klasičnega predstavljanja.

Film Marijino življenje

Pred filmom opozorimo na namen ogleda filma. Po filmu nekaj časa ostanemo v tišini. Nato razdelimo listke, na katere napišemo nekaj vtisov o filmu. Listke shranimo za delo po skupinah.

Marijine pesmi

Zapojemo nekaj Marijinih pesmi. Naučimo se tudi kako novo.

SOBOTA

DELO PO SKUPINAH

Namen

- doživljajski: s pomočjo izkustva udeležencev in preko raznih življenjskih primerov doživeti resničnost stiske in praznine v vsakdanjem življenju.
- vsebinski: prikazati Marijo kot vzor kreposti, ki jih lahko tudi mi živimo, in kot dar, ki bogati naše življenje.
- praktični: molitev Zdrave Marije, izdelovanje rožnega venčka, pogovor in petje.

Molitev

Na slovesni praznik brezmadežnega spočetja se je Janez Bosko ravno oblačil v mašno oblačila, ko je zakristan Jožef s palico začel udarjati po hrbtu nesrečnega in revnega fanta, ki se je, namesto da bi ministriral, iz stiske zatekel v zakristijo.

»Moj prijatelj je, pogovoriti se moram z njim,« je don Bosko prekinil zakristanovo početje.

Po maši sta se srečala duhovnik in mlad fant. Zgodilo se je, ker je Bog tako načrtoval. Seme je padlo v zemljo in je začelo rasti. Don Bosko je takrat pokleknil in zmolil zdravamarijo. Petinštirideset let pozneje je dejal svojim salezijancem: »Vsi blagoslovi iz nebes so sad tiste prve zdravamarije, ki sem jo molil goreče in s pravim namenom.«

Tudi mi sedaj zmolimo s pravim namenom:

Zdrava Marija. Slava Očetu.

Predstavljanje v skupini

1. Igra predstavljanja – zapomnimo si imena.

Izmislimo si igro z namenom, da si na zanimiv način zapomnimo imena vseh udeležencev skupine. Igra je prepuščena domišljiji animatorjev.

2. Igra vživljanja – moja mala skrivnost

Vsak v skupini dobi list papirja, na katerega lahko napiše, nariše ali ponazori s simbolom neko svojo malo skrivnost. Morda je to kaj, kar je bilo zanj težkega, kar se mu je zgodilo. Nekaj, kar je težko prenesel, na kar ni preveč ponosen. Lahko je tudi kakšen dogodek, ki ga je povzročil iz otroške nagajivosti. Po nekaj minutah premisleka nato vsak iz skupine predstavi svojo malo skrivnost in jo podeli z drugimi. Igra poteka v krogu tako, da vsak pove na kratko ime, skrivnost zadnjega ter doda svojo. Vedno se ponovi le za zadnje tri skrivnosti. Če udeleženci še niso pripravljeni ali ne želijo povedati, lahko predstavljanje poteka v mešanem zaporedju. Pomembno je le, da čim večkrat slišimo imena in skrivnosti.

Doživljanje stiske in praznine

S stisko in praznino se lahko sreča vsak. Ali je kdo na svetu, ki ni na tak ali drugačen način to doživel? Marsikoga življenje zaradi svoje teže zlomi. Posledice so več kot očitne. Mi pa smo dostikrat brezbrizni. Spodnji primeri nam bodo te vsakdanje stiske približali. Lahko nam služijo kot uvod v pogovor in spodnjo vajo.

Družina

"Nisem zadovoljna s svojo postavo ..." "Fant, ki mi je pri srcu, me niti ne pogleda ..." To sta primerka težav, s katerimi se ukvarjajo mladi mojih let. To so težave, ki jim ne dajo spati, in njim oni rečejo problemi. Seveda jih imam tudi jaz, a kaj ko jaz nimam časa, da bi se s takimi težavami, ki mi "pripadajo", sploh ukvarjala.

Težava, ki pesti mene, je resna, odrasla in sram me je, da se moram z njo sploh ukvarjati, ker vem, da ji nisem kos. Njenega natančnega rojstva ni. Pred dvema letoma se je potuhnjeno prikradla v moje življenje in ga spremenila. Vse drugače, kot bi si želela ...

Gre za mojo družino. V zadnjih dveh letih se mi ruši pred očmi. Iz trdnega mozaika, ki je prej predstavljal mojo družino, zdaj dan za dnem odpadajo kamenčki in čutim, da bo nekoč ta mozaik povsem razpadel in na njegovem mestu bo le še praznina.

Mati in oče se prepirata vsak dan. Skrijem se v sobo, se stiskam v kot in upam, da bo prepir pojenjal. Glasno si pojem neko pesem. Srce mi močno, hitro razbija. Kmalu se zalotim, da sem pozabila besedilo pesmi, in da sploh ne vem, katero pesem pojem. Poslušam prepir in močno jokam. "Naj skoraj nehata ...!" šepetaje ponavljam. Ker nočem spet planiti v jok, se na silo smejem in se silim, da bi razmišljala o čem drugem. Seveda mi ne uspe. Končno nehata. Oče zaloputne z vrati in odide, mama pa plane v jok. Mogoče me čaka, da bi imela ramo za tolažbo in jokati, jokati, mogoče čaka moje tolažilne besede. Jaz pa vstanem in se usedem za mizo. Ne učim se in ne berem, ampak le nemo strmim v knjige in o nečem razmišljam. O čem? Saj ne vem.

Tak je moj vsakdan zadnjih dveh let in zmeraj je isto na jedilniku: prepir in jok, prepir in jok ...

(Katja Lihtenvalner, *Srce preživi menjave časov*, str. 22)

Služba

Služba. Podaljševali so mi po mesec, dva, tri. Naenkrat konec. Podrl se mi je svet. Poklic, ki sem ga imel tako rad. Nekoč je neka sestra rekla: "Nikoli v življenju nisem delala, ker sem vse to počela iz ljubezni!" Lahko bi rekel prav enako. Užival sem v delu z ljudmi, občudoval sem jih, majhna dejanja pozornosti so mi veliko pomenila. Oddal sem službeno obleko, pripomočke. Odnesel sem delovno knjižico na Zavod za zaposlovanje. Bil je maj. "Pojdiva v šentjernejski Lurd k maši," me je priganjala mama. Nisem imel ne volje ne želje, pa sem odšel bolj njej na ljubo kot sebi. "Izrecimo svojo prošnjo Mariji, najglobljo, izrecimo jo njej, naj jo sliši!" Tako je rekel duhovnik in na koncu: "Pojdimo jutri na svoja delovna mesta in ponesimo ta nasmeh med svoje sodelavce!" Prosil sem z vso svojo vero, prosil in hkrati obupaval: "Kam naj ponesem svoj

nasmeh, komu?!" Po treh dneh so me poklicali v službo za nedoloččen čas. Hvala, Marija!

(Miran Kolenc, *Srce preživi menjave časov*, str. 107)

Smrt

Tišina reže gosti zrak. Strah prepreda telo. Čudna bolečina bije v srcu. Drobne ročice se oklepajo mrzlega telesa. Oči boleče zrejo v togi obraz. Obraz brez čustev. Boli. V srcu tako zelo boli. Jočem. Ne morem razumeti. Povsod črnina. Težki vonj po krizantemah leži nad sobo. Šepetanje se meša z grozo. Strah me je. Strah.

Mama stopi k meni in me nežno odmakne od mrtvega telesa. V tišini ji sledim. Z bolečino v srcu. Z nezapolnjeno praznino. Ustnice mi drgetajo. Tesnoba me duši. Nežno me privije k sebi. Drhti. V svojih drobnih ročicah čutim njeno krhkost.

"Zakaj, mamica? Zakaj?"

Biseri solza se sipajo preko obraza. Tesnoba razjeda telo. Še močneje me privije v svoj objem. Besede tiho plavajo po zraku. "Ne vem, dete. Ne vem, zakaj ..." Solze jo dušijo. Moje malo srce ne razume. Noče razumeti.

Spet odide stran. Ostanem sama. Stopim k oknu in se zazrem v daljavo. Življenja, ki je zunaj, ne razumem. Ne razumem rož, ki cvetijo. Ne razumem sonca. Ne razumem smrti.

(Klementina Lemut, *Srce preživi menjave časov*, str. 15)

Vaja in pogovor

Na list papirja napiši oz. nariši stisko, ki se je spomniš iz svojega življenja. Ob teh naših zapisih naj nato steče pogovor. Na zaustavljammo se samo pri stiskah, ampak si pripovedujmo izkušnje o poti, ki nas je pripeljala ven. Kaj nam je takrat najbolj pomagalo, kje smo iskali rešitve in kako smo se končno rešili?

Marija v mojem življenju

Pesem in pogovor o filmu Marijino življenje

Pesem – Rad zapel to pesem tebi bi, Marija

/zapojemo pesem k Mariji. Lahko si pomagamo tudi s Cd-ji in prislusnemo kaki Marijini pesmi (npr.: Sašo & Robi, Tebi Brezmadežna; Vse, kar imam/

Zgodba o Mariji

Nekdo je nekoč sanjal: »*V sanjah sem videl pot, ki se je dvigovala v nebo, med oblake ...Toda ta pot je bila polna različnih ovir. Ni bila lahka. Skale, trnje, žebli, koščki stekla. Teško je bilo hoditi po tisti poti. Ljudje pa so hodili po njej bos. Stopali so na žeblje, na ostre skale, noge so jim krvavele. Osebe na tej poti so vztrajale, toda vsak korak jih je stal velikih muk in pot je bila dolga in težka. Nato pa zagledam Jezusa, ki je hodil prvi. Tudi on je bil bos. Hodil je počasi, toda dobro je napredoval. In ni se poškodoval ali ranil. Takoj za njim je bila Marija, njegova mati. Marija je hodila hitreje kot Jezus. Toda, ali veste zakaj? S svojimi nogami je hodila natančno po Jezusovih stopinjah. Kmalu je dohitela svojega sina. Dal ji je stol in je sedla na njegovo desnico. Marija je začela spodbujati vse, ki so se trudili hiteti po poti, in jih je vabila, naj hodijo po Jezusovih stopinjah, kot je to storila ona. Najbolj modri so jo poslušali in so se hitro vzpenjali proti nebu. Drugi pa so zdihovali in se pritoževali, ustavljali so se in so postajali ob poti polni žalosti.*«

Pogovor

1. Pripovedujmo o vtisih iz filma, ki smo jih zapisali pri uvodnem večeru.
2. Primerjajmo podobnosti svojega življenja z Marijinim /spoznavanje sebe, kaj me Marija uči/.
 - Kakšne vloge (sin/hčerka, sestra/ brat, vnuk, sestrična/bratranec prijatelj, dijak/študent, sošolec,

kristjan, član različnih aktivnostnih skupin ...) igram v življenju;

- Kakšne odgovornosti nosim v vsaki izmed vlog;
- Na katero mesto v mojem življenju postavljam Boga? Mu zaupam, se mu zahvaljujem? Si vzamem dovolj časa za odnos, pogovor z Bogom? Kdo je zame Bog? (Stvarnik, Oče, Prijatelj, Učitelj, Ljubezen, Vir moči ...);
- Kako si pomagam, komu zaupam, kadar mi je hudo?
- Na koga se lahko zanesem v svojem življenju?
- Kako, na kakšen način iščem in najdem vir veselja, zadovoljstva, miru, ljubezni v svojem življenju?
- Kaj je moje vodilo v življenju, kaj je temelj mojega življenja?
- Kateri trenutki, situacije v življenju so me še posebno obogatile, so mi dale moči za naprej?
- Kaj je zame Ljubezen? (ne samo čustev, temveč tudi dejanje) Kako jo doživljam?
- Kdo so moji vzorniki? Zakaj?

Marijine vrednote v mojem življenju

Kaj mi pomeni Marija? Kaj mi sporoča? Katere njene lastnosti so mi vzgled in jo skušam posnemati?

Vaja 1 – Pomembni dogodki v življenju

Vsak izmed udeležencev posamezne skupine naj v tišini v nekaj minutah na list papirja napiše seznam dogodkov, trenutkov iz svojega življenja, ki so mu še posebej ostali v spominu. Ko posamezniki napišejo dogodke, se jih vpraša, ali je bila v situacijah, ki so jih navedli, z njimi tudi Marija. Pustimo jih, da razmislijo za vsak primer, dogodek posebej. Ko razmislijo še o tem, jih nadaljnje vprašamo, kaj menijo, da jim Marija v posamezni situaciji, ki so se jo spomnili, sporoča?

Na ta način bodo udeleženci spoznali, da jih Marija že ves čas spremlja v življenju, čeprav se tega niso vedno zavedali. To jim lahko vlije novega zaupanja.

Vaja 2 - Dražba vrednot

Dandanes nekateri trdijo (še posebej za mlade), da smo v krizi vrednot. Drugi to zanikajo in pravijo, da smo le v obdobju iskanja svojih vrednot. Priložnost imamo, da sedaj to preverimo – za vzor (primerjavo) pa bomo seveda vzeli Marijo.

Nevihta možganov.

V skupini poskušamo poiskati različne vrednote, ki jih pač ljudje imajo – pozitivne in negativne in tiste, ki so nekje vmes. Pomembno je, da so čim bolj različne med seboj. Preprosto izzovemo nevihto možganov, da vrednote "padajo z neba", nekdo v skupini pa jih sproti piše vsako na svoj listek. Člani skupine ne vedo vnaprej, kaj bo iz tega sledilo.

Navodila za dražbo.

Ko se nevihta "pomiri", skupino razdelimo na skupinice (po 3, 4 člane skupaj, lahko po kakšnem posebnem ključu, da pridejo skupaj tisti, ki se še ne poznajo) in jim povemo, da bomo šli na dražbo. Skupinice se med seboj dogovorijo, katere vrednote se zdijo njim bolj pomembne ... Vsaka skupinica dobi določeno vsoto denarja (tudi denar je lahko vrednota ☺), s katerim nato kupujejo vrednote, ki jih voditelj eno za drugo postavlja na dražbo. Potrebno je določiti začetno vrednost vsake vrednote, ki je konstantna, člani pa poljubno dvigajo ceno. Ni nujno, da je prodana vsaka vrednota. Ko skupinici zmanjka denarja, pač ne more več kupovati. Ob vsaki kupljeni vrednoti skupinica pove razlog, zakaj je bila pripravljena plačati tolikšno vsoto (sploh če je ta velika) za določeno vrednoto, zakaj se druga skupinica npr. sploh ni potegovala zanjo; skratka naj povejo, zakaj jim nekaj veliko pomeni, drugo pa nič, naj argumentirajo svoje odločitve.

Na koncu (ni potrebno, da pridejo na dražbo čisto vse vrednote, ker bo trajalo in ker bo vsem zmanjkalo denarja –

sploh, če jih je veliko) pride nek vihar in skupinicam pobere ves preostali denar. To prizadene tiste, ki so ga varčevali (mar to pomeni, da denar visoko cenijo?).

Pa še namig: z denarjem se lahko spelje preprosto tako, da se na listek napiše vsota, ki pripada skupinici na začetku (npr. 500 evrov – v tem primeru je lahko začetna vrednost vrednote kakšnih 50 evrov), potem si pa samo odštevajo zneske, ki so jih plačali – voditelj naj malo kontrolira, da ne bo goljufije. Skupinice za finančno stanje drugih skupinic ne vedo, tako da se da tudi malo »blefirati«.

Naloga.

Vsaka skupinica nato dobi nalogo, da poišče te vrednote, ki jih je kupila, na Mariji oz. v njenem življenju. Verjetno bodo našli na svojem kupčku listkov tudi takšne vrednote, ki Mariji niso nič pomenile – zakaj so se znašle pri nas? Skupaj lahko pogledamo še tiste vrednote, ki jih ni nihče kupil, in tako steče primerjava med Marijinimi in našimi vrednotami ter pogovor o tem, za kaj se je Ona trudila in za kaj se danes trudimo mi.

Na koncu lahko izberemo tudi največjo Marijino vrednoto, za katero se bomo na teh duhovnih vajah in tudi v vsakdanjem življenju trudili.

Poglobimo se v molitvi

Komu ne zmanjkuje časa? Za čisto vsakdanje stvari, za ohranjanje odnosov, za pozornosti do najdražjih, zase ... in tudi za molitev. Marsikdo se ves dan ne spomni nanjo, pa toliko je priložnosti, ko lahko rečemo kakšno besedo Nekomu, ki je ves čas z nami. Molimo takrat, ko moramo, po obrazcih, ki so predpisani, nam samim pa nič ne pomenijo – in takšna molitev je dostikrat neosebna.

1. *varianta* pa je bolj dinamična. Vsi poznamo in molimo Zdravo Marijo. Pa jo res poznamo? Besede v tej molitvi so že davno tega izbrali drugi, mi pa jih le ponavljamo. Verjetno se z njimi tudi strinjamo – in zato lahko iste stvari povemo s svojimi besedami. V skupini poskusimo "obdelati" Zdravo Marijo,

sestaviti svojo molitev, ki pa bo govorila o istih stvareh. Lahko najprej vsak posameznik poskusi zase, nato pa ideje združimo in jih napišemo na plakat, tako da skupina dobi svojo molitev, ki jo potem skupaj tudi zmoli. To molitev napišejo na listke, ki si jih potem (lahko s pomočjo žreba) izmenjajo med seboj (tako se bodo bolj potrudili in jim bo tudi več pomenilo, kar bodo dobili).

2. *varianta* je bolj puščavska, primerna pred spokornim bogoslužjem (poglobitev vase) ali po spovedi (v zahvalo), v primernem vzdušju udeleženca povabimo, da si poiščejo vsak svoj prostorček v sobi in napišejo svoj pogovor (molitev) z Marijo. Če je skupina odprta, iskrena in ima željo, se lahko te molitve (če niso preveč osebne) tudi preberejo, da drug z drugim delimo delček sebe.

Dejavnost – sestavimo rožni venček

/kot zaključek dela po skupinah oz. ob kakem drugem primernem času/

Po skupinah lahko sestavimo rožni venček iz lesenih jagod. Animator si pri voditelju preskrbi lesene jagode in vrvice. Lahko si sami naredimo desetko ali pa za vsakega udeleženca nadenemo eno jagodo.

Ta dejavnost se zaključi z obljubo, da nas bo ta naš »rožni venček« spremljal vsak dan in nas spodbujal k molitvi drug za drugega.

NEDELJA

Ovrednotenje duhovnih vaj

Kratka anketa

1. Kako ocenjuješ PDV?
2. Kaj se ti je dopadlo?
3. Kaj te je motilo?
4. Oцени delo v skupini, molitev, pričevanje ...!
5. Tvoja nova spoznanja so ...

Ovrednoteje v obilki torte.

Torto narišete na velik plakat, na katerem bo vsa skupina vrednotila. Vsak udeleženec si izmisli nek znak (npr. *) in ga vpiše v vsak izsek kroga tako blizu centra, kot ocenjuje, da so bile uspešne v izseku zapisane dejavnosti. Udeleženec uporablja vedno isti znak v vsakem izseku kroga. Znaki, ki si jih bodo udeleženci izbrali, se morajo med seboj razlikovati. Kaj boste kot voditelj vpisali v posamezne izseke kroga, je odvisno od tega, kaj želite izvedeti od udeležencev. Ko bodo vsi udeleženci narisali svoje znake, se bo iz gostote zbranih znakov videlo, kateri deli duhovnih vaj so jim najbolj ugajali.

Priprava svete maše po skupinah

DODATKI

Evangeljski odlomki

Skrb in strah – Lk 12, 22–34

Odlomek potrebujemo za sobotno opoldansko molitev.

Nato je rekel svojim učencem: »Zato vam pravim: Ne skrbite za življenje, kaj boste jedli, in ne za telo, kaj boste oblekli. Saj je življenje več kot jed in telo več kot obleka. Pomislite na vrane: ne sejejo in ne žanjejo. Nimajo ne shrambe ne žitnice in vendar jih Bog hrani. Koliko več kakor ptice ste vredni vi! Kdo izmed vas pa more s svojo skrbjo podaljšati življenje za en sam komolec? Če torej ne zmorete niti najmanjše reči, kaj ste v skrbeh za drugo? Pomislite na lilije, kako rastejo. Ne delajo in ne predejo, toda povem vam: Še Salomon v vsem svojem veličastvu ni bil oblečen kakor katera izmed njih. Če pa Bog tako oblači travo na polju, ki danes obstaja in jo jutri vržejo v peč, koliko bolj bo vas, maloverni! Zato tudi vi ne iščite, kaj boste jedli in kaj boste pili. Ne delajte si s tem skrbi! Vse to namreč iščejo narodi sveta. Vaš Oče vendar ve, da to potrebujete. Iščite njegovo kraljestvo in to vam bo navrženo. Ne boj se, mala čreda, kajti vaš Oče je sklenil, da vam da kraljestvo. Prodajte svoje premoženje in dajte vbogajme. Naredite si mošnje, ki ne ostarijo, neizčrpen zaklad v nebesih, kamor se tat ne približa in kjer molj ne razjeda. Kjer je namreč vaš zaklad, tam bo tudi vaše srce.«

Napoved Jezusovega rojstva – Lk 1, 26–56

V šestem mesecu je Bog poslal angela Gabriela v galilejsko mesto Nazaret, k devici, zaročeni z možem, ki mu je bilo ime Jožef, iz Davidove hiše, in devici je bilo ime Marija. Angel je vstopil k njej in rekel: »Pozdravljena, obdarjena z milostjo, Gospod je s teboj!« Pri teh besedah se je vznemirila in premišljevala, kakšen pozdrav je to. Angel ji je rekel: »Ne boj se, Marija, kajti našla si milost pri Bogu. Glej, spočela boš in rodila sina, in daj mu ime Jezus. Ta bo velik in se bo imenoval Sin Najvišjega. Gospod Bog mu bo dal prestol njegovega očeta Davida in kraljeval bo v Jakobovi hiši vekomaj; in njegovemu kraljestvu ne bo konca.« Marija pa je

rekla angelu: »Kako se bo to zgodilo, ko ne poznam moža?« Angel ji je odgovoril: »Sveti Duh bo prišel nadte in moč Najvišjega te bo obsenčila, zato se bo tudi Sveto, ki bo rojeno, imenovalo Božji Sin. Glej, tudi tvoja sorodnica Elizabeta je spočela sina v starosti; in to je šesti mesec njej, ki so jo imenovali nerodovitno. Bogu namreč ni nič nemogoče.« Marija pa je rekla: »Glej, Gospodova služabnica sem, zgôdi se mi po tvoji besedi!« In angel je šel od nje.

Marija obišče Elizabeto

Tiste dni je Marija vstala in se v naglici odpravila v gričevje, v mesto na Judovem. Stopila je v Zaharijevo hišo in pozdravila Elizabeto. Ko je Elizabeta zaslišala Marijin pozdrav, se je dete veselo zganilo v njenem telesu. Elizabeta je postala polna Svetega Duha in je na ves glas vzkliknila in rekla: »Blagoslovljena ti med ženami, in blagoslovljen sad tvojega telesa! Od kod meni to, da pride k meni mati mojega Gospoda? Glej, ko je prišel glas tvojega pozdrava do mojih ušes, se je dete v mojem telesu od radosti zganilo. Blagor ji, ki je verovala, da se bo izpolnilo, kar ji je povedal Gospod!«

Marijina hvalnica

In Marija je rekla:

»Moja duša poveljuje Gospoda
in moj duh se raduje v Bogu, mojem Odrešeniku,
kajti ozrl se je na nizkost svoje služabnice.
Glej, odslej me bodo blagrovali vsi rodovi,
kajti velike reči mi je storil Mogočni in njegovo ime je sveto.
Njegovo usmiljenje je iz roda v rod
nad njimi, ki se ga bojijo.
Moč je pokazal s svojo roko,
razkropil je tiste, ki so ošabni v mislih svojega srca.
Mogočne je vrgel s prestolov in povišal je nizke.
Lačne je napolnil z dobrotami in bogate je odpustil prazne.
Zavzel se je za svojega služabnika Izraela
in se spomnil usmiljenja, kakor je govoril našim očetom:
Abrahamu in njegovemu potomstvu na veke.«
Marija je ostala z njo približno tri mesece, potem pa se je vrnila
na svoj dom.

Marija premišljuje v svojem srcu - Lk 2,15–19

Ko so angeli šli od njih v nebo, so pastirji govorili drug drugemu: »Pojdimo torej v Betlehem in pogledajmo to, kar se je zgodilo in kar nam je sporočil Gospod!« Hitro so odšli tja in našli Marijo, Jožefa in dete, položeno v jasli. Ko so to videli, so povedali o besedi, ki jim je bila rečena o tem otroku. In vsi, ki so slišali, so se začudili temu, kar so jim povedali pastirji. Marija pa je vse te besede shranila in jih premišljevala v svojem srcu.

Jezusovo rojstvo – Mt 1, 18–42

Z rojstvom Jezusa Kristusa je bilo takóle: Njegova mati Marija je bila zaročena z Jožefom; in preden sta prišla skupaj, se je izkazalo, da je noseča – bila pa je noseča od Svetega Duha. Njen mož Jožef je bil pravičen in je ni hotel osramotiti, zato je sklenil, da jo bo skrivaj odslovil. Ko je to premišljeval, se mu je v sanjah prikazal Gospodov angel in rekel: »Jožef, Davidov sin, ne boj se vzeti k sebi Marije, svoje žene; kar je spočela, je namreč od Svetega Duha. Rodila bo sina in daj mu ime Jezus, kajti on bo svoje ljudstvo odrešil grehov.« Vse to pa se je zgodilo, da se je izpolnilo, kar je Gospod rekel po preroku: Glej, devica bo spočela in rodila sina in imenovali ga bodo Emanuel, kar v prevodu pomeni Bog z nami. Ko se je Jožef zbudil, je storil, kakor mu je naročil Gospodov angel. Vzel je svojo ženo k sebi in ni je poznal, dokler ni rodila sina; in imenoval ga je Jezus.

Jezusova mati in bratje – Mt 12, 46–50

Medtem ko je še govoril množicam, so stali zunaj njegova mati in njegovi bratje; želeli so govoriti z njim. In nekdo mu je rekel: »Glej, tvoja mati in tvoji bratje stojijo zunaj in bi radi govorili s teboj.« On pa je tistemu, ki mu je to povedal, odgovoril in dejal: »Kdo je moja mati in kdo so moji bratje?« In pokazal je na svoje učence ter rekel: »Glejte, to so moja mati in moji bratje. Kdor koli namreč uresničuje voljo mojega Očeta, ki je v nebesih, ta je moj brat, sestra in mati.«

Svatba v galilejski Kani – Jn 2, 1–12

Tretji dan je bila svatba v galilejski Kani in Jezusova mati je bila tam. Na svatbo so bili povabljeni tudi Jezus in njegovi učenci. Ko je vino pošlo, je rekla Jezusu njegova mati: »Vina nimajo.« In Jezus ji je dejal: »Kaj imam s teboj, žena? Moja ura še ni prišla.« Njegova

mati je rekla strežnikom: »Kar koli vam reče, storite.« Tam pa je stalo šest kamnitih vrčev za judovsko očiščevanje; držali so po dve ali tri mere. Jezus jim je rekel: »Napolnite vrče z vodo!« In napolnili so jih do vrha. Nato jim je rekel: »Zajemite zdaj in nesite starešini!« In nesli so mu. Ko je starešina pokusil vodo, ki je postala vino, in ni vedel, od kod je – strežniki, ki so zajeli vodo, pa so vedeli –, je poklical ženina in mu rekel: »Vsakdo postreže najprej z dobrim vinom, in ko se ljudje napijejo, s slabšim, ti pa si dobro vino prihranil do zdaj.« Tako je Jezus v galilejski Kani naredil prvo od znamenj in razodel svoje veličastvo in njegovi učenci so verovali vanj.

Potem je šel dol v Kafarnáum in z njim njegova mati, njegovi bratje in njegovi učenci; in tam so ostali nekaj dni

Jezusova mati poleg križa – Jn 19,25–27

Poleg Jezusovega križa pa so stale njegova mati in sestra njegove matere, Marija Klopájeva in Marija Magdalena. Ko je Jezus videl svojo mater in zraven stoječega učenca, katerega je ljubil, je rekel materi: »Žena, glej, tvoj sin!« Potem je rekel učencu: »Glej, tvoja mati!« In od tiste ure jo je učenec vzel k sebi.